pentru a le arăta drumul. Delbrel intră cel din urmă în râu, în urma caiduluĭ şi a şerifuluĭ Hamza. De odată se aud ţipete. Omul din capul convoiuluĭ este târât de curent şi dispare împreună cu calul său; maĭ mulţĭ alţiĭ sunt de asemenea luaţĭ.

Delbrel, pe calul său, care se lupta desperat cu furia curentuluĭ, căuta să-şĭ păstreze sângele rece.

Incetul cu încetul, însă spaima îl coprinse, şi neştiind ce maĭ face începu să tragă de frâu. Calul zăpăcit îşĭ pierdu direcţia şi fu luat de râu. Amândouĭ se sbăteau disperaţĭ, căcĭ Delbrel se simţea pierdut. Călăreţiĭ carĭ ajunseră pe celălalt mal îĭ strigaŭ să-ĭ scoată frâul şi chinga, dar din pricina sgomotuluĭ valurilor, el nu auzi nimic. Atuncĭ îĭ făcură semne scoţând frâul cailor lor, până ce Delbrel înţelese, şi făcu asemenea. Calul lăsat liber îşĭ căpătă orientaţia şi cu multă trudă isbuti să ajungă la ţărm.

După aceea făcură o haltă, pentru a-şĭ curăţi caiĭ şi armele, şi plecară maĭ departe.

La prânz se opriră din noŭ, pentru o oră şi profitară de această ocazie pentru a-şĭ usca hainele, întinzându-le la soare.

Se luară toate precauţiunile, pentru că ţinutul acela era foarte periculos din pricina triburilor carĭ rătăceaŭ. Aşezară santinele pe toate părţile convoiuluĭ.

Porniră din noŭ fără incident. Delbrel nu putea să crează ochilor. Cum? nu-ĭ văzuseră încă nimenĭ? Lăsară Messun la stânga şi luară direcţiunea Nord-Vest, spre Şerfa-el-Fum unde trebuiaŭ să facă o a doua haltă. Acest sat locuit de *maraboutus* şerifĭ, este aşezat la poalele Beranrnhusuluĭ, şi ocupă un muntişor cu coastele repezĭ. In momentul când ajunseră să vadă satul Şerfa-el-Fum, de o dată apăru pe o colină un călăreţ care însă pieri imediat. Cine putea fi acest călăreţ care avea atâta grabă de a fugi?

„Indată nepotul caiduluĭ, eŭ şi cincĭ călăreţĭ, încărcând carabinele ne aruncarăm pe urmele luĭ, dar nu găsirăm nimic... Eŭ nu maĭ avuĭ nicĭ o îndoială că acesta era o santinelă a inamiculuĭ, şi spuseĭ şi caiduluĭ părerile mele. „Te înşelĭ, îmĭ răspunse el, acesta trebuie să fie vre-un lucrător, pe care numărul nostru cel mare l'a speriat şi trebuie să se fi ascuns într'o vâlcea". Ridicaĭ capul, căcĭ această explicaţie nu mă prea asigură, ba din contră, eram convins că în curând vom fi atacaţĭ. Dar n'avuĭ ce face şi trebuiĭ să urmez pe ceilalţĭ. Imĭ cercetaĭ carabina şi mă asiguraĭ că revolverul îmĭ funcţionează bine.

„După o jumătate de oră, ajunserăm la o vale în fundul căreia curge Ued-Mellah, un râu sărat, şi a căruĭ apă, cu foarte mare trudă se poate da animalelor însetate. Oameniĭ noştri scoaseră frânele cailor, ca să poată bea maĭ uşor, şi aproape toţĭ se trântiră pe iarba după mal. Eŭ, împreună cu nepotul caiduluĭ şi cu cincĭ saŭ şease tovarăşĭ, rămaserăm călărĭ, temându-ne mereŭ. Vorbeam de una de alta, când auzirăm de odată, la câteva sute de metri înaintea noastră, strigăte: Ah! uili!.. Ah! uili!.. Era strigătul de bătae al arabilor Uled Urima, teribiliĭ berberĭ aĭ munţilor din Rifful meridional. Eŭ, nepotul caiduluĭ şi tovarăşiĭ săĭ, de abia avurăm timp să ne punem în ofensivă, când o avalanşe de călăreţĭ făcu irupţiune în vale. In maĭ puţină vreme cât trebuie să povestesc, furăm înconjuraţĭ de toate părţile; deja armele şi gloanţele şueraŭ. Ca să dăm timp tovarăşilor noştri isolaţĭ de a se pune în defensivă, răspunserăm la salva lor şi omorârăm un om şi doĭ caĭ; nouă, gloanţele lor ne omorâră treĭ catârĭ şi douĭ din oameniĭ noştri fură puşĭ în imposibilitate de luptă.

In acest timp convoiul se grupă în ordine perfectă cu precisiune admirabilă şi cu o iuţeală de necrezut. Caidul, înconjurat de oameniĭ săĭ ajunse în primul rând şi o parte din oameniĭ noştri se aruncară asupra inamiculuĭ care păru pentru un moment desconcentrat. Convoiul urcă pantele văeĭ; fiecare om era la postul său, în picioare lângă catâr, cu puşca Remington în mână, gata de a da foc.

Noĭ eram hotărâţĭ să ne vindem scump pieile. Uled-Urima, reveniţĭ din surpriza în care-ĭ adusesem, se aşezară într'un rând şi se pregăteaŭ a ne sarja. Lupta corp la corp era să fie teribilă, căcĭ noĭ eram maĭ puţinĭ la număr şi maĭ aveam şi doĭ oamenĭ morţĭ şi maĭ mulţĭ răniţĭ. Eu începusem a regreta această călătorie căcĭ mă vedeam vârât între două triburĭ, Uled Urima şi tovarăşiĭ meĭ Angadis, carĭ eraŭ vecinic în certurĭ. Cu toată influenţa sa, şeriful Hamza nu putu face nimic şi prima lovitură avu loc. Să vă spun ceeace se petrecu? Nicĭ eŭ nu ştiŭ. Strigăte de dracĭ eşiţĭ din infern, bubuiturĭ, loviturĭ de arme şi toate acestea în mijlocul unuĭ nor de praf şi de fum. Vălmăşeala dură vre-o zece minute şi din noŭ Uled-Urima se depărtă pentru a se reforma. Noĭ nu maĭ eram de cât cincĭsprezece; cincĭ eraŭ morţĭ saŭ răniţĭ şi restul trupelor apăra convoiul care se retrăgea către Şerfa-el-Fum.

Abia trecură câteva minute şi zărirăm dinspre Nord-Vest o trupă nouă care sosea în goana cailor şi care trecu pe lângă convoiul nostru după ce trecu printre Uled-Urima, pe care-ĭ risipi. Aceştia eraŭ călăreţiĭ amicĭ din Şerfa-el-Fum carĭ auzind împuşcăturile, ne veneaŭ în ajutor. Eram scăpaţĭ!... Tribul Uled-Urima, după câteva împuşcăturĭ schimbate cu noiĭ veniţĭ, plecară în galop.

„In această zi tristă, dela 25 Noembrie 1892, Caidul Hamed-Bu-Zeggani pierdu şease oamenĭ, opt catârĭ şi şease caĭ.

„La şease ore seara sosirăm la Şerfa-el-Fum, împreună cu morţiĭ şi răniţiĭ noştri.

„La 28 Noembrie intrarăm în Fez prin poarta Bu-Djelud; deasupra eraŭ spânzurate maĭ multe capete de rebelĭ din tribul Beni M'ter; zidurile aveaŭ urme de sânge. Ah! Muley-el-Hasan nu glumea!"

D-nu Delbrel sfârşeşte istorisirea aceşteĭ teribile zile, făcând maĭ multe reflecţiĭ foarte frumoase, şi nişte observaţiĭ juste, asupra acestor triburĭ.

Vetor.

CĂTRE CITITORI

Anunţăm pe cititoriĭ noştri că vom publica orĭ-ce articole interesante privitoare la călătoriĭ saŭ vânătorĭ, în ţară saŭ străinătate, ce ne vor fi trimese.

Articolele, scrise pe o singură parte a hârtieĭ, în scrisorĭ francate, vor fi adresate direcţiuneĭ **«Ziaruluĭ Călătorilor»**, *strada Brezoianu, 11, Bucureştĭ.*

NOUILE MARI PREMII

CE SE VOR OFERI DE

ZIARUL „UNIVERSUL"

abonaților săĭ la tragerea din luna Noembrie, 1912

O Splendidă Vilă la Sinaia

«Vila Nicolae», construită anume pentru tragerea viitoare, pe strada I. C. Brătianu, în poziția cea maĭ pitorească din localitate

UN ELEGANT DORMITOR DE BRONZ

mare valoare, al 8-lea dormitor furnizat pentru premiile noastre de Industria Metalică «Marcu», Bul. Elisabeta, 8

O GARNITURA MOBILA DE BAMBU PENTRU SALON

compusă din : o canapea, 4 scaune, o masă, o consolă cu oglindă, 2 piedestale cu 2 vase japoneze, cumpărate de la marele magazin E. A. Pucher, Bulevardul Elisabeta, No. 15 (Hotel Princiar)

UN DORMITOR DE LEMN FIN

construit în marea fabrică de mobile de lemn Marin V. Ganea, șoseaua Mihaĭ-Bravul No. 37 și str. Șerbănică, No. 10. Sucursala calea Victorieĭ, No. 107

UNA SUFRAGERIE MODERNA

compusă din : Un bufet cu marmură Sf. Ana, cu geam de cristal pictat, cu oglindă ; O masă pentru 12 persoane, cu 6 scaune tapisate și îmbrăcate, imitație de piele. Cumpărată de la marele magazin de mobile «Compania Americană», str. Carol, 74, vis-à-vis de piața de florĭ, lângă Hotel Dacia

O bucată pânză de borangic albă, de 9 metri; una idem frez, de 4 m.; una idem bleu, de 5 m.

cumpărate de la Expoziția Caseĭ Școalelor

Un serviciu de ceaiu, de metal alb fin, argintat și garantat că nu înegrește, compus din : o tavă frumos ciselată, cu mânere, și 12 pahare într'o formă nouă și elegantă. Acest serviciu este o podoabă pentru orĭ-ce casă. **O fructieră de metal fin, argintată,** înaltă de 50 cm. și având 3 glastre pentru fructe și un vas pentru florĭ. **O fructieră de metal alb,** imitând exact argintul vechiŭ, înaltă de 37 cm., având și un vas mare de cristal pentru fructe. Toate aceste obiecte sunt cumpărate de la marele magazin de ceasornice și bijuteriĭ en gros și en detail Frațiĭ A. & I. Roller, Bucureștĭ, strada Smârdan, No. 35, etajul I.

Un serviciŭ de cristal pentru înghețată, compus din o cupă mare și 6 farfurioare, montate în metal argintat Christofle V. P. F. **Una pungă de argint** veritabil, oxidată. **Una fructieră** de metal argintată, cu 6 cuțite de metal cu lama aurită, pentru desert. Toate aceste obiecte au fost cumpărate de la cunoscutul magazin de bijuterie Th. Radivon, Bulevardul Elisabeta, No. 8 bis.

Un gramofon cu 6 plăcĭ Perfection. **O mandolină** italiană. **Una muzică de masă** cu manivelă, cu 6 cântece. **Una chitară** franceză. Toate acestea sunt cumpărate de la vechiul și cunoscutul magazin de muzică N. Mischonzniky, furnisorul Curțiĭ Regale, strada Colțeĭ, No. 7, Bucureștĭ.

«Una bicicletă elegantă «Sport», cu roata liberă și frână automatică, prin contra-pedalare. **Una pușcă** de vânătoare cu două țevĭ, țevile de oțel «Bayard» din renumita fabrică de arme «Pieper-Bayard» Această armă are patru zăvoare de siguranță, țeava stângă choke-bore și poate întrebuința atât pulberea neagră, cât și pulberea fără fum. **Una carabină** semi-automatică de mare precisiune **«Pieper»**, cu tirul garantat precis. Cumpărate de la marele magazin de arme și biciclete B. D. Zisman, furnisorul Curțiĭ Regale, 47, calea Victorieĭ, Bucureștĭ.

Una mașină de cusut, marca Compania Americană, calitate superioară. **Un gramofon** marca «Melodion Carmen Sylva», cu două arcurĭ remontabile în timpul mersuluĭ cu 6 plăcĭ marca Premier record. Toate aceste obiecte sunt cumpărate de la marele magazin de mașinĭ de cusut, gramofoane și biciclete en gros și en detail Compania Anglo-Americană, strada Carol 50, Bucureștĭ.

Un ceasornic de aur 14 carate cu 3 capace, pentru dame, marcat de Stat. **Două serviciĭ** de argint pentru ouă, compuse fie-care din câte treĭ bucățĭ, într'o cutie foarte elegantă. **Una pendulă** elegantă și modernă. Toate acestea sunt cumpărate de la vechiul și cunoscutul magazin de încredere «Ceasornicăria Colțeĭ», Bucureștĭ, strada Colțeĭ, No. 31.

O armonică italiană, 21 clape, 8 basurĭ și tonurĭ de oțel. **O vioară** fină cu cutia eĭ. **O pelerină** de ploae portativă pe ambele părțĭ. Toate acestea sunt cumpărate de la „Compania Generală", mare biurou de importațiune, strada Smârdan 29, etajul I.

Două ceasornice de aur pentru damă.

Două ceasorniee de aur cu câte 3 capace, de bărbat

Șease ceasornice de argint.

Șease ceasornice de metal fin argintate, cu câte 3 capace.

Treĭ ceasornice de metal imitând argintul rusesc.

Cincĭ coliere-lănțișoare de argint veritabil pentru gât.

Una geantă de alpaca veritabilă.

2 costume de haine saco, după măsură și alegerea stofeĭ, carĭ se vor confecționa de cunoscuta croitorie Jaques Grimberg, strada Academieĭ, No. 25.

Una mașină mare de bucătărie „Ideal", cu 4 ochiurĭ din tabie de oțel, cu cazan de aramă, elegant și solid construită, cumpărată de la cunoscuta fabrică de tinichigerie Mihail D. Botez, Bucureștĭ, calea Văcăreștĭ, 142.

O colecție de legĭ compusă din 5 volume, de la d Ghețu, calea Dorobanților 100.

Un serviciŭ de oțet și untdelemn, de alpaca veritabil, fin argintat și conținând 5 piese de cristal alb : una de oțet, una de untdelemn, una de muștar, una de sare și una de piper, pe un suport de metal de toată frumusețea.

Una mașină de călcat pentru croitorie, sistem Sol-Pop, ultima perfecțiune.

O vulpe de teracotă. **20 plachete** argintate, reprezentând pe Regele și Regina.

Afară de acestea, toțĭ abonațiĭ maĭ primesc gratuit un volum din **«Memoriile Regeluĭ Carol I al Românieĭ,** saŭ un volum din cărțile ce apar în editura ziaruluĭ „Universul" tipărite anume pentru abonațĭ.

Prețurile de abonament sunt aceleașĭ : **Pentru un an leĭ 18 ; pe 6 lunĭ leĭ 9,15 ; pe 3 lunĭ leĭ 4,65.**

Pentru concurarea la premiile de maĭ sus, abonațiĭ pe un an primesc 30 bonurĭ, ceĭ pe șease lunĭ 15 și ceĭ pe treĭ lunĭ primesc 5 bonurĭ. Abonațiĭ pe un an participă la două tragerĭ, decĭ după prima tragere vor primi încă 30 bonurĭ, pentru tragerea următoare.

Anul XIII—No. 809 5 Banĭ în toată ţara 5 Miercurĭ 7 Noembrie 1912

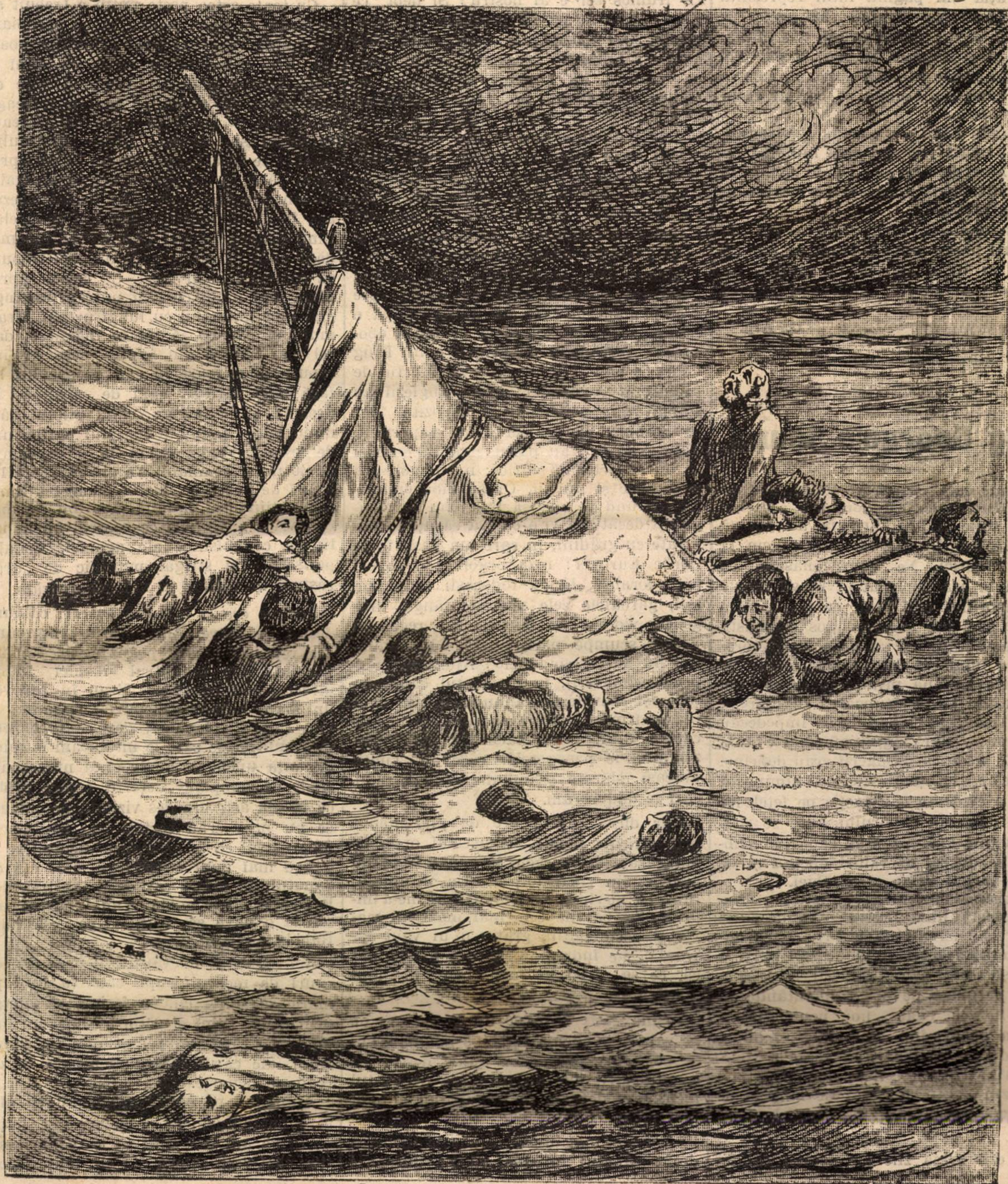
ZIARUL CĂLĂTORIILOR

ŞI AL ÎNTÂMPLĂRILOR DE PE MARE ŞI USCAT

COSTUL ABONAMENTULUI
Lei 2,60 pe an în toată ţara

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
No 11,—STRADA BREZOIANU,—No. 11

ZIARUL CĂLĂTORIILOR
Apare odată pe săptămână, Marţea

VASUL MORŢEI. —*(Vezĭ pag. 5848).*

(Vezĭ pag. 5848)

Vasul Morţeĭ

Ilustraţia din pagina întâĭ reprezintă scena groaznică a unuĭ naufragiu pe plută, în ocean. Cazul acesta s'a întâmplat — zice Maurice Tessier, după care traducem aceste rândurĭ — acum câţĭ-va anĭ pe când era secund pe bordul vasuluĭ *Cordillera*.

In timpul când s'a produs naufragiul, vasul navigase treĭ-spre-zece lunĭ făcând cursa Liverpool-Cap şi apoĭ de la Cap la New-Castle, unde îmbarcase o mare cantitate de cărbunĭ.

La un moment, vasul fiind în pericol, marinariĭ improvizară o plută. Dar pluta aceasta fu vasul morţeĭ. In valurile furioase ale oceanuluĭ, marinariĭ pieriră unuĭ câte unul.

C. Arg.

MEYNE REID

King George's Sound

Distanţa care desparte Pointe-de-Galles de King George's Sound e aproape de 1200 mile şi prin urmare trebuia să facem 14 sau 15 zile ca să ajungem la ţinta călătorieĭ. Ne aprovionasem cu cărbunĭ în aşa fel încât pe lângă magaziile vaporuluĭ maĭ erau pe pod 2 rândurĭ de sacĭ din acest preţios combustibil, lăsând între ele un petec de trecere. Dacă se întâmplă să ne surprindă pe mare vr'o furtună primul lucru ce l'am fi făcut ar fi fost aruncarea în mare a sacilor, căcĭ, pe lângă că împedecaŭ manevrarea, dar îngreuiaŭ foarte tare nava. Cu toate că pasageriĭ eraŭ deprinşĭ cu aceasta, totuşĭ în fiecare dimineaţă citeam o evidentă satisfaeţie pe feţele lor văzând uşurinţa vaporuluĭ, care se ridica d'asupra apeĭ pe atât cât acea substanţă se ducea, în valurĭ de gaz şi de fum pe largul ogiac al corăbieĭ.

In curând suntem sub ecuator şi trecem această linie fictivă care desparte ambele emisfere. Pentru primaoară zăream cerul scânteetor al acesteĭ părţĭ a lumeĭ şi seara rămâneam în totdeauna cel de pe urmă pe pod împlântându-mĭ ochiul în acel chaos, noŭ pentru mine. In acea epocă, îmĭ aduc încă aminte, luna adăoga lucirea eĭ la aceea a stelelor şi s'ar fi putut ceti un jurnal pe pod în miezul nopţiĭ, tot atât de bine şi de sigur ca şi ziua la 12 în stradele Londreĭ.

Cele din urmă zile ale acesteĭ călătoriĭ aŭ fost destul de penibile, marea era turburată, aerul rece. In pofida acesteĭ schimbărĭ, cea maĭ mare parte din oamenĭ n'aŭ încetat să-şĭ facă băile recĭ de dimineaţă. Am făcut şi eu ca şi dânşiĭ. Dar e o teribilă senzaţiune să te bagĭ cum eşĭ din pat într'o apă atât de rece; adevărul e că eştĭ prea bine plătit cu o plăcută reacţiune ce se operează pe urmă.

In fine pe la ora 11 şi dela pornirea noastră pământul a început să se zărească: eram în faţa Australieĭ, acest vast continent tot atât de mare ca şi cele 4/5 ale Europeĭ, şi pe care rasa cea albă le cunoaşte şi le locueşte de puţin timp. Ce frumos cer e al nostru! Şi dela ce timp ajungem ca să profităm de experienţă, de lucrurĭ, de descoperirĭ, care sunt rezultatele munceĭ celeĭ marĭ ce oameniĭ aŭ cheltuit în timpul secolilor trecuţĭ. Ce abis între străbuniĭ noştri ceĭ ignoranţĭ, la voia tuturor puterilor naturiĭ şi între omul civilizat al acestuĭ secol care-l stăpânesc, care poate să-şĭ transmită gândul dela un capăt la celalt al lumiĭ în vre-o câteva ore; să facă înconjurul lumiĭ în câteva lunĭ, să trăiască în căldură în mijlocul gheţeĭ şi să-şĭ găsească hrană în orice loc.

Acestea erau reflecţiunile mele pe când puternica noastră navă ne ducea spre acel pământ la care am ajuns după o călătorie aşa de scurtă şi de puţin obositoare. Intrăm în micul golf a luĭ King George's Sound, ce e situat la punctul de sud-est al Australieĭ; acolo Englezii au stabilit un penitenciar şi depozitul lor de cărbunĭ pentru serviciul vaporuluĭ. Ţărmurile ni s'au părut cam râpoase şi de un aspect cam curios; micul golf era singuratic şi liniştit. Oraşul nou era clădit în fund pe costişă lină; nu se compunea decât din vr'o câteva căsuţe înconjurate cu grădinĭ, în care am găsit toate florile Europeĭ: roza orgolioasă, superbă, edorantă, lângă toporaşiĭ sentimentalĭ, garoafele cele modeste lângă fragedele viorele. Ce bucurie să regăseştĭ aceste scumpe parfumurĭ! Câte amintirĭ nu ne deşteptaŭ ele! Ajunsese în epoca primăveriĭ, în momentul când natura îşĭ desvăleşte minunile eĭ. Am avut cea maĭ mare plăcere să culegem înşi-ne câteva florĭ, le-am făcut buchete prezentându-le pasagerelor care aŭ simţit aceeaşĭ plăcere primindu-le ca şi noĭ carĭ le däduserăm.

Dar după câteva ore de preumblare prin străzile tăcute ale acestuĭ oraş, ne hotărârăm să mergem la vânat. Scoţând armele din saciĭ lor, aceştia iĭ umplurăm cu merinde. Comandantul ne-a împrumutat bărcile cele maĭ marĭ ale naveĭ şi peste puţin, graţie unuĭ vânt favorabil, ne îndreptam spre o insulă mică, ce se zărea în depărtare în faţa noastră.

Insula către care ne ducea un om de pe vapor, se chema Rabbit's Island, insula cu epurĭ de mosc: nume destul de semnificativ; dar nu prea era pe gustul meŭ, care doream să împuşc un animal maĭ nobil.

— Face maĭ mult osteneala noastră decât vânatul în sine, să ne ducem 4 mile să ucidem epurĭ de mosc, ziceam unuia dintre tovarăşiĭ meĭ.

— Mâine ne vom satisface dorinţa asupra Kangurilor, răspunse pilotul, care auzise cuvintele mele; în tot cazul dacă n'aĭ vânat epurĭ de mosc decât numaĭ în Europa, bănuiesc că nu ţi s'a prezentat un vânat maĭ frumos ca acesta.

Asiguraţĭ de această afirmaţiune, nu ne ocupam decât să tragem în sbor asupra numeroaselor păsărĭ de mare ce veneau la fiecare moment sburând pe deasupra capetelor noastre; ţipetele ce dădeau cele rănite şi muribunde, atrăgeaŭ pe altele, aşa încât nu duceam lipsă de ţintă.

Cu toate astea peste puţin a trebuit să le lăsăm în pace, pentru că ne apropiam de insula care era ţelul călătorieĭ noastre. Era acoperită cu iarbă, cu spinĭ şi vre-o câteva pădurĭ. Inaintând spre ea am putut să zărim pe mal o întreagă companie de epurĭ de mosc ce păşteaŭ, se jucau şi săreau. Graţie puţinuluĭ sgomot ce făcea barca speram să ne apropiem fără să se sperie aceste animale. Ne-am pregătit armele şi ne-am aşezat aşa încât să putem trage toţĭ în acelaş timp asupra bandeĭ fără să ne incomodăm unul pe altul; unul din noĭ trebuia să comande focul încet. Cu cât ne apropiam maĭ mult, cu atât puteam distinge maĭ bine animalul cu lungĭ urechĭ. Eraŭ mulţĭ şi păreaŭ că nu se îngrijesc; dar cel maĭ bătrân din bandă—negreşit—începuse să miroase în aer, să asculte, să facă micĭ săriturĭ cam de spaimă la dreapta şi la stânga, când pilotul cârmind barca prezentă maluluĭ partea unde eram aşezaţĭ. Eram la o depărtare de 40 m. şi semnalul s'a şi dat. Zece loviturĭ de puşcă se auziră în acelaş timp, împrăştiindu-se fumul, văzurăm pe mal cadavrele a 4 epurĭ ce se sbăteaŭ în ultimele convulsiunĭ ale agonieĭ. Ceilalţĭ periseră. Un strigăt puternic de „ura" răsună în văzduh şi noĭ debarcarăm.

Soărele era la o suliţă pe cer, căldura destul de mare. Am hotărât împreună ora reunireĭ pentru prânz şi fiecare din noĭ intrarăm înăuntrul insuleĭ luând direcţia ce-ĭ convenea. Erau în adevăr un mare număr de epurĭ de mosc şi vr'o câţiva porumbeĭ; dar ceea ce era maĭ mult şi pe care le întâlneam la mică distanţă unele de altele erau numeroase sticle de şampanie deşerte, ceeace proba că insula asta era des vizitată de oamenĭ ce nu prea eraŭ certaţĭ cu băuturica. Şi probabil că în asemenea escursiĭ se ocupaŭ maĭ mult cu băuturica de cât cu vânatul. In orĭ ce caz dacă fabricanţilor le lipsesc sticle goale, n'aŭ decât să trimeată o navă să le ridice pe cele din Rabbit 's Island.

Am făcut o adevărată hetacombă de epurĭ de moscu. După câte va lunĭ pe mare, se simte cineva fericit, să alerge prin iarbă, spinĭ şi pădurĭ. După un formidabil prânz am reluat direcţia vaporuluĭ, ale căruĭ catargurĭ uşoare se zăreaŭ de departe.

Ajungând pe bord, am primit cu plăcere complimentele damelor; dar puţin pe urmă am fost siliţĭ să le redăm însutite; căcĭ vr'o câteva din ele, imitând oa-

menii echipagiului, aŭ pescuit cu undiţa; prinseseră un număr considerabil de un fel de peşte ce se prindea cu atâta uşurinţă că de multe orĭ n'aveaĭ decât să arunci undiţa şi să o retragĭ.

Trad. de **Tomescu-Putna**

MAXIM GORKI

PORTUL

Cerul întunecat de praful care se ridică din port este tulbure. Soarele arzător priveşte prin marea verzue, întocmaĭ ca printr'un des voal. El nu se poate reflecta în apă, pe care o loveşte în fiecare clipă lopeţile bărcilor, helicele vapoarelor, pântecele şalupelor şi bărcilor cu pânze carĭ brăzdează în toate sensurile imensul port. Şi valurile măreĭ, închise în granit, sufocate de enormele cantităţĭ de greutăţĭ pe care le poartă, se asvârlă cu furie pe laturile vaselor, pe cheiurĭ, se sbat şi murmură spumegând sub loviturile ce le suferă.

Sgomotul lanţurilor, uruitul vagoanelor încărcate cu mărfurĭ, gemătul metalic al tablelor de fer căzând pe panajurĭ, scârţâitul cariolelor, şuerăturile vapoarelor când une orĭ ascuţite, când alte orĭ mugitoare, ţipetele hamalilor, marinarilor şi vameşilor, toate aceste sunete diverse se contopesc într'o singură muzică, aceea a munceĭ, şi vibrează pierzându-se departe, mult departe în aer, ca şi cum s'ar teme că va dispare imediat ce se va arăta.

Şi de pe ţărm vin mereŭ noĭ sgomote, carĭ, asurzitoare şi rostogolindu-se, zgudue totul în jurul lor saŭ pătrund sfâşiind aerul arzător şi prăfuit.

Granitul, fierul, lemnul, vaporaşele şi oamenii—totul intonează un imn furios şi pasionat neobositului zeŭ al Traficuluĭ. Dar glasurile oamenilor, abia înţelese, păreaŭ slabe şi ridicule, întocmaĭ ca şi oamenii, din cauza aceste| marĭ zarve.

Imbrăcaţĭ în zdrenţe soioase, încovoiaţĭ sub greutatea poverilor, eĭ muncesc în vârtejurile de praf, într'o atmosferă de căldură şi de sgomoot, şi sunt neîsemnaţĭ, micĭ, în faţa coloşilor de fer carĭ îĭ înconjoară, în faţa munţilor de mărfurĭ, a vagoanelor zgomotoase şi a tuturor acestor lucrurĭ create de înşişĭ. Opera lor i-aŭ robit şi i-aŭ dăruit din personalitatea lor.

Vagoanele ancorate respiră saŭ suspină profund, şi din fie care sunet pe care îl scot, pare că se desprinde un dispreţ ironic pentru oamenĭ carĭ aleargă pe punţile lor şi le umplu pântecele cu producţiile uneĭ muncĭ de sclavie.

Inaltele fiice ale debarcaderuluĭ sunt ridicol de lugubre: ele transportă pe umeriĭ lor imense cantităţĭ de grâne, pe carĭ le depun în pântecile de fer ale vapoarelor, ca să câştige câteva bucăţĭ de pâine, pentru stomacurile lor flămânde; oamenii, scăldaţĭ în sudoare, abrutizaţĭ de oboseală, de sgomot şi căldură, maşinele strălucitoare, puternice şi nepăsătoare, făcute de mâinile acestor oamenĭ, aceste maşinĭ mişcate, nu de vaporĭ, ci de muşchiĭ şi sângele creatorilor lor, ironie rece şi crudă!

Sgomotul zdrobeşte, praful irită nările şi ochiĭ, căldura arde corpul şi 'l oboseşte, şi totul de jur împrejur pare elastic, copt, neliniştit, gata să izbucnească într'o grandioasă catastrofă, după care aerul va redeveni respirabil şi uşor, pământul se va linişti de sgomotul acesta chinuitor, de nebunie melacolică..., şi oraşul, marea, cerul, vor fi liniştite, apoĭ bine făcătoare.

Dar aceasta nu este decât o iluzie în treţinuţă de neobosita speranţă a omuluĭ şi neperitoarea sa dorinţă nelogică de... libertate.

Al. Agnese.

Una din cele mai graţioase rase asiatice

TIPURI DE FEMEI SIAMEZE

Siamezii aparţin varietăţeĭ speţeĭ omeneştĭ numită rasa mongolă. Eĭ sunt veniţĭ probabil din susul platourilor Tibetuluĭ şi locuiaŭ toată ţara care formează azĭ provincia chineză Yunnan, de unde aŭ fost goniţĭ.

Fată de măritat

Copiiĭ de familie bună sunt îmbrăcaţĭ cu haine de mătase cu broderiĭ şi poartă brăţări de aur.

Fetele ies pe stradă îmbrăcate foarte simplu; numaĭ pe la 12 aniĭ li se permite să îmbrace un «languti», o bucată de stofă cu care se încing. Fetele nu se încing la piept de cât atuncĭ când sunt în vârsta măritişuluĭ.

Fetiţă de familie nobilă

Siamezii, barbaţĭ şi femeĭ, îşi tae părul. Adevărata coafură atât pentru bărbat cât şi pentru femee era să-şĭ radă complet capul; dar acum acest obiceiŭ a început să dispară.

„Ziarul Călătoriilor"

In America de Sud

BUENOS-AYRES

Bogăţia aceste| ţărĭ constă, după cum am comunicat cititorilor, în agricultură. Argentina are treĭ milioane kilometri pătraţĭ cu 100 milioane hectare pământ cultivabil, din carĭ până azĭ numaĭ 18 milioane hectare sunt muncite. Decĭ în Argentina se găseşte mult de lucru.

Cerealele ce se seamănă maĭ mult aicĭ, sunt: grâul, inul, porumbul şi ovăzul. Pământurile aŭ fost vândute cu zecĭ de anĭ înainte de către guvern pe preţurĭ derizoriĭ, iar ceĭ ce le-aŭ cumpărat neavând posibilitatea de a le cultiva din cauza lipseĭ de braţe, s'aŭ ocupat cu

creşterea vitelor şi în acelaş timp cu semănatul trifoiului şi a lucernei, ceea ce fac şi azi foarte mulţi estancieros (proprietari). Mulţi dintr'înşii, după ce s'aŭ îmbogăţit astfel, aŭ început a arenda şi a vinde părţi din ,,Estancias" (moşiile) lor la colonişti şi astfel s'aŭ format micile colonii. Aceşti mici colonişti având recolte bune, aŭ putut cumpăra pământ şi astfel cu timpul aŭ ajuns şi, proprietari bogaţi, iar mulţi s'aŭ mărginit cu arendăşitul.

Ceea ce aŭ de suferit coloniĭ, este clima schimbătoare în această ţară. Astfel la începutul luĭ Decembrie, când avem aici călduri şi când spicul grâului începe să se îngroaşe, vine deodată un îngheţ care nimiceşte toate grânele. Un alt mare neajuns sunt lăcustele cari se ivesc în fiecare an din Nordul ţăreĭ, din Chago—un pustiu lângă Bolivia—şi dacă acestea se ivesc înainte ca paiul grâului să fie destul de tare, toată recolta e nimicită.

Partea de Sud a ţăreĭ suferă maĭ totdeauna de secetă, astfel că aici până în ultimul moment nu se poate şti ce recoltă va fi. Ceea ce salvează ţara e că la Nord este maĭ totdeauna abundenţă în cereale de exportat.

Cred că veţĭ fi aflat că anul acesta am avut aicĭ o recoltă de porumb abundentă, calculându-se cantitatea ce se va exporta la circa 5 milioane de tone, din care până acum nu s'a exportat de cât 50 la sută.

AFACERILE DE CEREALE

Afacerile de cereale se fac aicĭ cu totul diferint ca la noĭ. Vânzările se fac în majoritate direct între colon ,,chacarero" cum este numit, şi exportator; nu există mijlocitori, şi sunt foarte puţinĭ speculanţiĭ. Exportul se face aproape de numaĭ 9 case maĭ importante.

Aceste case îşĭ aŭ agenţiile şi reprezentanţiĭ lor în toate staţiunile ţăreĭ. Vagoanele se expediază la Buenos-Ayres, Rosario, Bahia Blanca, Santa Fé, etc., parcurgând în Argentina 28.000 kilometri drum de fier.

Treĭ case din acestea formează un trust şi ele dictează preţurile cu toate bursele oficiale, astfel că micul agricultor după ce are de pildă arenda colosală şi munceşte din greŭ, are de luptat şi cu aceştĭ acaparatorĭ.

Cu această ocaziune ţin a arăta meritele unuĭ conaţional de al nostru, d. M. Katz, fostul director al cerealelor la Banca de Credit Român, din Brăila, care venind aicĭ acum douĭ anĭ a ştiut în puţină vreme să-şĭ creeze o bună reputaţie, formând o societate Warrant (gajurĭ comerciale) cu un capital de 3.000.000 (pesos. = 6.150.000 leĭ), care are scopul de a ajuta şi pe negustorul cel mic, avansându-ĭ contra documente 80 la sută din valoarea mărfeĭ.

PRESA ARGENTINEI

Cu toate că populaţia Argentineĭ este aproape ca a Românieĭ (7 milioane), presa este aci mult maĭ mare ca la noĭ. Dimineaţa şi seara apar ziare de 20—40 foi cu ultimele ştiri din străinătate (Europa şi republicele celelalte sud-americane). Intre alte multe jurnale ce apar aicĭ în capitală, ,,La Preusa" este cel maĭ mare şi cel maĭ vechiŭ ziar. El a ştiut să-şĭ atragă cititoriĭ. Fondatorul acestuĭ ziar, José C. Paz, care a murit, a fost şi un mare filantrop.

La ,,Preusa" oferă săracilor şi celor lipsiţĭ de mijloace tot soiul de ajutoare. Astfel în localul acestuĭ ziar sunt în fiecare seară cursurĭ de adulţĭ. Tot aci se daŭ consultaţiunĭ medicale, în cabinete higienice, moderne. Corespondenţă aicĭ şi la Paris poste-restante gratis şi multe alte înlesnirĭ.

Afară de ziare cotidiane, apar în fiecare săptămână o mulţime de reviste carĭ se vând eftin, cu ilustraţiunĭ din ţară şi străinătate.

Buenos-Ayres. **Mico Naftalli.**

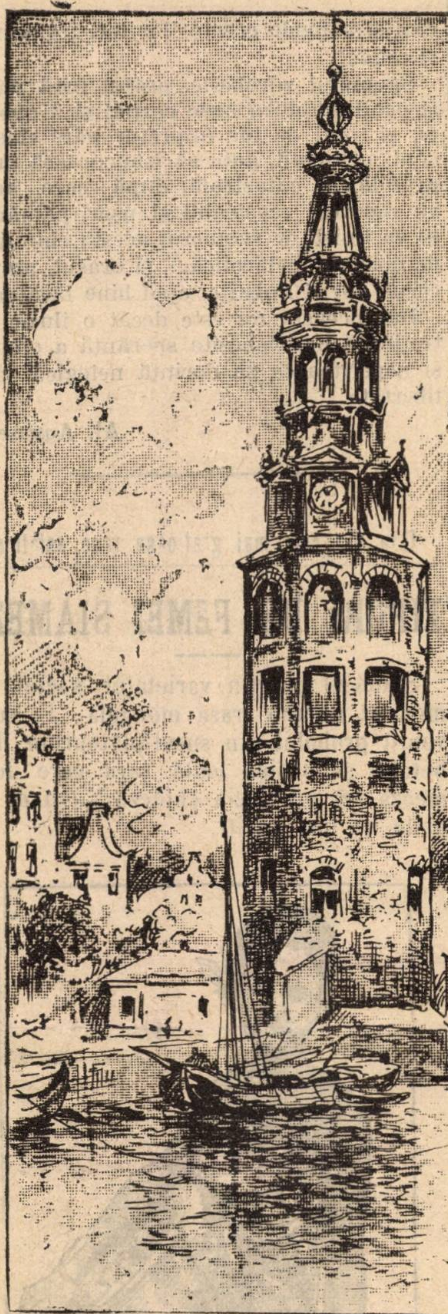
Curiosităţi pitoreştĭ

TURNUL MONTALBAN

din portul Amsterdam

In portul Amsterdam se maĭ văd şi acum urme din vechea cetate a Amsterdamuluĭ clădită pe insule de vase întărite de numeroase îngrămădirĭ de pilotĭ. De-alungul canalurilor în demi-cercurĭ paralele se văd liniile de arborĭ carĭ indică locul întăriturilor dispărute.

Din această veche cetate maĭ subsistă câte-va turnurĭ, între altele turnul Montalban. Acest turn are o vechime necunoscută. In secolul XVII, epoca de desvoltare comercială, după interminabilele lupte pentru independenţă, s'au adăogat etagiile carĭ se văd terminate printr'o cupolă ca aceea a bisericilor.

Turnul Montalban din Amsterdam

DIN MISTERELE

Continentuluĭ Negru

Caravanele de robĭ se înşiră pe drumurile fără sfârşit pe carĭ şi le deschid prin singurătăţĭ. O treime, un sfert, adese-orĭ maĭ puţinĭ încă din numărul bieţilor robĭ ajung în oraşele unde trebuesc vânduţĭ. Chiar de la începutul călătorieĭ, disperarea, oboselile, lipsa de hrană aŭ slăbit pe un mare număr dintre eĭ. Nicĭ unul poate n'ar ajunge la capătul călătorieĭ fără acea obicinuită nepăsare a negrilor care 'ĭ face să se deprindă cu cele maĭ rele tratamente.

Inainte de toţĭ, femeile îşĭ perd puterile.

Copiiĭ nu rezistă nicĭ eĭ maĭ mult. Şi nenorociţiĭ carĭ cad la pământ sleiţĭ de forţe, sunt ridicaţĭ prin loviturĭ de biciŭ.

Adesea orĭ calăiĭ lor, furioşĭ de ceea ce li se pare lor o revoltă contra lăcomieĭ lor, işĭ omoară victimele printr'o lovitură de pumnal saŭ de box.

Şi de câte orĭ, la halta de seară, nu s'ar fi făcut chiar un fel de despărţire violentă între ceĭ ce a doua zi aveaŭ să maĭ trăiască şi aceia carĭ în curând aveaŭ să fie nişte cadavre.

In cazurĭ d'astea, prin omorârea unor robĭ se economisesc merindele în pustie şi cadavrele rămân acolo unde s'aŭ săvârşit omorurile.

Işĭ poate închipui cineva sentimentul de groază al tovarăşilor de nefericire aĭ acestor victime când în urma unor aşa scene de asasinat, trebue să mănânce şi să se odihnească în acelaşĭ loc chiar.

Nu e lucru rar ca negustoriĭ aceştia de robĭ să se servească de armele lor pentru a potoli niscaĭ veleităţĭ de revoltă. Atuncĭ sclaviĭ, rănіţĭ de moarte, sunt lăsaţĭ zăcând pe nisip, legaţĭ chiar uniĭ de alţiĭ, condamnaţĭ să moară de cea maĭ oribilă moarte ce se poate închipui, cu perspectiva d'a fi devoraţĭ de viĭ de animalele pustiuluĭ, leĭ, vulturĭ, furnicĭ.

Cu deosebire pe lângă puţurĭ, pe lângă isvoare se văd o mulţime de oase omeneştĭ carĭ daŭ pe faţă aceste măcelurĭ şi asta din cauză că pe lângă acele isvoare fac de obiceiŭ haltă caravanele de sclavĭ. Acolo sunt părăsiţĭ saŭ ucişĭ robiĭ carĭ nu pot să mеargă maĭ departe şi maĭ cu seamă copiiĭ bolnavĭ a căror stare reclamă îngrijirĭ ce nu li se pot da. Câte drame lugubre s'au desfăşurat în aceste locurĭ a căror singură amintire umple de teroare nopţile acelora, carĭ aŭ asistat la ele fără să le poată împiedeca.

Iată una din aceste miĭ de drame.

O bătrână negresă, mergea cu o mare greutate ducând în braţe pe un mic negrişor de 5 — 6 anĭ, slăbănog şi foarte bolnav.

Copilul ţinea înlănţuit cu braţele gâtul buniceĭ sale. Părul luĭ lung şi lânos era despărţit în două pe frunte şi pletele luĭ eraŭ împodobite cu perle de culoare; un colan, inele de fildeş la partea de sus a braţelor, braţelete şi la glesne inele de perle albastre de porţelan arătaŭ că copilul era de o origină maĭ presus de cea ordinară.

Caravana din care femeea şi copilul făceau parte d'abia plecase din buchetul de palmierĭ în mijlocul căruia se afla isvorul unde caravana făcuse popasul de noapte.

După câteva sute de paşĭ negresa şi copilul fură lăsaţĭ în urmă. Cum scăpaseră dânşiĭ de boxul djelahilor? Poate că oameniĭ aceştia eraŭ sătuĭ d'a lovi. Dânşiĭ nu puteaŭ să facă nimic pentru micul bolnav ce părea aproape de a'şĭ da sufletul.

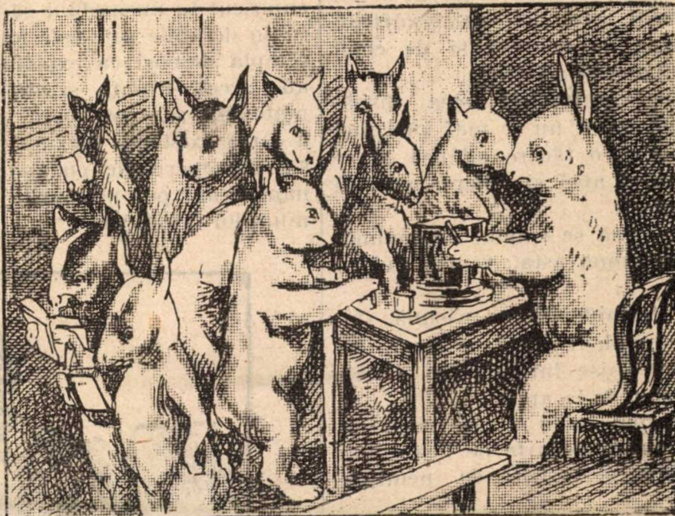
Cât despre bătrână, valoarea sa comercială era nulă; ea nu fusese luată de cât ca să crească pe micul negru, fiul şefuluĭ unuĭ trib; mama copiluluĭ murise înainte de plecarea caravaneĭ.

Şi sărmana bătrână rămase cu micul murind în braţe, departe de orice ajutor. Dânsa văzu defilând şi depărtându-se toată caravana la lumina auroreĭ care începuse a incendia cerul şi pământul.

Muzeul de la Bramberg Castle

— —

Când veţĭ vizita Anglia, un ghid vă va indica o escursiune interesantă.

Pe când iepuriĭ coase, iepuraşiĭ seĝuită la poze, in cărţĭ

Este vizita casteluluĭ Bramber ale căruĭ ruinĭ sunt una din curiozităţile istorice ale conteluĭ de Sussex.

Dar nu ruinele acestea sunt singurele interesante; e acolo un muzeŭ care prezintă deosebită importanţă, este muzeul Potter, faimos în toată Anglia.

El a fost fondat în 1861 de către W. Potter.

Potter era directorul şcoaleĭ satuluĭ. In orele libere el se îndeletnicea cu vânatul păsărilor sălbatice, pe carĭ apoĭ le împăia.

Intr'o zi însă iĭ veni o idee: să compună scene umoristice cu „împăiaţiĭ" luĭ. Şi ideia o şi puse în practică.

Muzeul săŭ se compune acum din o sută două-zecĭ de subiecte expuse în tot atâtea vitrine şi din cele două ilustraţiĭ ce publicăm se poate căpăta o ideie aproximativă de varietatea ce ele înfăţişează.

Şoarecĭ de câmp jucând «domino»

Cu toate că scenele reprezintate sunt factice, animalele aŭ gesturĭ şi atitudinĭ foarte „naturale".

Doru.

Atuncĭ bătrâna veni cu copilul lângă isvor. Nu'ĭ rămânea ca hrană de cât o mână saŭ două de grăunţe de sorgho; se lipsi pe dânsa de această hrană pentru a întreţine câte-va ore maĭ mult viaţa nepotuluĭ săŭ. Cine ştie? Insă cum putea dânsa să spere că o caravană avea să treacă destul de curând pentru a'ĭ lua? Inimele mamelor aŭ iluziunĭ d'astea.

Ziua trecu încet în mijlocul acelor nisipurĭ carĭ fac căldura năbuşitoare chiar lângă isvoare şi la umbra palmierilor. In sfârşit veni noaptea fără ca ea să aducă nicĭ o răcoreală.

Insă impresiunea de singurătate nocturnă durează puţin.

Icĭ şi colo încep să se audă strigăte ciudate, clefăiturĭ şi chelălăiturĭ. Ele işĭ răspund una alteia din depărtare ca nişte ecourĭ sinistre. Maĭ multe siluete trec repede; cete de şacalĭ urmează pe alte animale fără să îndrăznească a le ataca. Ele vin toate la râul format de isvor. Soseşte o hienă şi pune pe şacalĭ pe fugă. Pocitul animal işĭ stinse setea la râŭ, işĭ ridică spre lună ochiĭ clipitorĭ, lătră

într'un mod plângător și se retrase, șchiop și deșelat.

Șacalii se întoarseră înapoi ca să bea apă.

Dânșii găsiseră carne proaspătă prin șesurile nisipoase și se săturaseră; acum nu le era decât sete. Ei se învârteau foarte aproape de negresă și de copil fără să îndrăznească a'i ataca.

D'odată, toate animalele astea dispărură de lângă izvor; nu se mai auzi nici un zgomot. Era o tăcere adâncă și se auzia murmurul apei și adierea aerului printre palmieri.

Bătrâna negresă se zgudui de spaimă; ea știa ce înseamnă asta: venise leul ca să bea apă.

O mugire formidabilă ce răsună întocmai ca tunetul, îi arătă că nu se înșelase; un leu eșise într'adevăr dintr'o râpă a colinelor de la apus.

El înaintă spre isvor cu un pas greu, măsurat; văzu de departe pe negresă și pe micul negru și se irită de nemișcarea lor.

In seara trecută fusese împedicat d'a se apropia de isvor și acum era mare setea lui.

Mugia mereu a mânie; cu coada își bătea coastele; își arăta dinții amenințători și-și scotea limba cu ghimpi ca ai ariciului. Coama lui se mișca repede; ochii lui străluciau ca lumânările.

Inainta mereu.

Bătrâna se dete îndărăt cu câtiva pași d'împreună copilul care era paralizat de spaimă.

Insă leul se apropie prin sărituri; păru a sta puțin la îndoială pentru a-și alege prada apoi, repezindu-se într'o ultimă săritură, se înălță ca de vre'o 12 picioare și căzu asupra micului negru pe care bătrâna îl scăpase din brațe. Il apucă ca pe un miel, îl sfâșie cu unghiile, îl spălțăi și'l duse în vizuina sa.

Negresa leșină.

După trei zile, printr'o întâmplare desperată, ea fu găsită vie și luată de niște păstori arabi care 'și aduceau de departe turmele ca să le adape la isvor.

Doru.

DIN ERA PIRAȚILOR

Misterul insu'ei Pekan

Bunicului meu Tobia, vechiu marinar care a murit acum câțiva ani, i s'au întâmplat curioase aventuri. De la tatăl său care asemenea fusese navigator, a învățat limbile franceza, engleza și espaniola, așa, că se putea servi de ele când se afla într'un port, s'au bastiment străin.

Pe la anul 1832, când împlinea al 15-a an, l'au dat ca matelot la corabia „Uranie", care după câteva zile plutea spre New-Orleans încărcată fiind cu prețioase mărfuri.

Călătoria pe Atlanticul, cât și cea din golful Mexic, a fost cât se poate de plăcută și repede, iar după puțin timp, corabia se afla în gura lui Misisipi, când stăpânul vasului un bătrân olandez exclamă:

— Zăresc o pânză.

— Drace! zise căpitanul, uitându-se prin lunetă, nu e pilot după cum credeam, ci o mare și bine armată scună *) care îmi dă de bănuit.

— Credeți oare că e a vre'unui pirat?

— Pe legea mea mi-e teamă, că nu cumva să fie teribila navă a piratului Petre Lafit. Ei. Tobia copilul meu, zi negrului să vie aci.

Tobia, peste puțin apăru pe bord cu negrul, un om gigant, marinar isteț, cu noscând bine mările Indiilor, și toate primejdiile ce amenința corăbiile în aceste mări.

— Antoane, îi zise căpitanul dându-i luneta, cunoști acel vas suspect?

— Da, răspunse negrul înspăimântat după ce se uită prin lunetă. E fulgerul navă corsară, condusă de însuși piratul teribilul Lafit, cunosc bine această scună.

Acum doi ani mă aflam într'un bastiment portughez, pe care l-am urmărit, și n'am fi scăpat dacă din întâmplare nu ne-ar fi venit în ajutor, o fregată engleză, care i-a pus pe fugă. Domnul și toți sfinții să ne ocrotească de a cădea în mâinile acestui pirat.

După ce s'au convins că au în apro-

*) Corabia armată având trei catarguri.

IN IMPERIUL INDIILOR

Panah, paradisul negustorilor

Dacă imensul imperiu al Indiei este cunoscut în ansamblul său, se poate zice că în detaliile sale este ignorat. Și se întâmplă deseori ca exploatatori, după ce au urcat munți și au străbătut vaste piatouri, să descopere orașe și sate a căror existență nici nu o bănuiau. Așa s'a descoperit de curând districtul Panan, situat pe platourile avansate ale munților Vindhyas.

Vânzători de prăjituri

Acest district este pus sub suzeranitatea rajahului din Bundelcund.

Districtul Panah este fabulos de bogat. El are mine de diamant cari întrec în bogăție cea mai mare parte a celorlalte mine din India și fac din acest loc o țară de vis ca în *O mie și una de nopți*.

Districtul posedă două sute trei-zeci de mii de locuitori aparținând la rase diferite; majoritatea sunt de rasă indiană; mai sunt Gondi, în număr de opt mii și tot atâția Kildi.

Orașul Panah, unde rajahul de Bundelcund avea odinioară un palat feeric, nu mai are azi de cât cinci-spre-zece mii de locuitori, neștiutori de splendorile trecutului, dar destul de bogați și de fericiți.

La Panah, meseriile sunt lăsate pe seama reprezentanților raselor inferioare și sclavilor; tot lor le este lăsat și micul comerț. Aceștia sunt Gondii și Kildii cari merg din sat în sat și vând fructe, cereale, stofe, saci de piele umpluți cu apă, vin sau lichide parfumate sau aromatizate. Tot Gondii și Kildii își instalează pe străzi și pe drumuri mese scunde cu diferite prăjituri făcute din carne de pește pe cari le vând trecătorilor.

Odinioară negustorii aceștia deveneau în scurt timp foarte bogați, căci Indienii avuți plăteau cumpărăturile ce făceau de la ei cu praf de diamant sau chiar cu bucăți de pietre prețioase.

Dar cuceritorii, englezii, își făcură apariția, și atunci Indienii începură să cunoască prețul diamantelor lor și a acelui praf strălucitor. Acum prăjiturile ori cât de delicioase ar fi nu se mai plătesc cu diamante.

Vetor.

pierea lor pe teribilul pirat, despre a căruĭ nelegiuirĭ se vorbea atâta, căpitanul ordonă să se ridice toate pânzele crezând, că astfel va putea scăpa, dacă nu ziua, cel puţin noaptea de urmărirea piratuluĭ, având încredere în iuţeala corăbieĭ sale.

Dar! trucul nu reuşi.

Nu e vorbă, iute era Uranie, dar şi scuna nu se lăsa pe jos cu iuţeala, chiar pe la amiază se vedea foarte aproape.

Noaptea fiind luminoasă, eraŭ vizibilĭ în tot timpul, aşa că orice gând de scăpare era exclus.

Spre zorĭ, se deslănţui o furtună din acele carĭ sunt comune în golful Mexic. Parte din pânze s'aŭ rupt în bucăţĭ, restul s'a coborât din ordinul căpitanuluĭ.

Vijelia împingea necontenit vasul spre accidentata coastă nord-apuseană a Luisianieĭ, astfel că în cea maĭ mare primejdie a trecut toată ziua, iar când se întuneca, vasul se ciocni de o bancă nisipoasă, unde s'a şi înfipt căcĭ toate sforţările de al deslipi aŭ fost zădărnicite. Uranie era pierdută.

Atuncĭ disperarea îĭ cuprinse, şi începură să se gândească la salvarea echipagiuluĭ, şi dacă ar fi fost posibil şi ceva din preţioasa încărcătură, dar fiind noapte puţine pregătirĭ s'au făcut. Când se lumina am văzut în adevăr starea lor deplorabilă.

Vijelia s'a maĭ potolit, dar marea urma să fie agitată.

Căpitanul, ordonă să se coboare luntrea cea mare, şi luând cu el şase mateloţĭ a pornit, în căutarea uneĭ coaste de debarcare. In vas rămaseră bătrânul olandez, sub ordinele căruia s'aŭ pus 3 germanĭ, 2 englezĭ, bucătarul, negrul Anton şi micul Tobia.

Luntrea se depărta, dar abia făcuse vre'o 30 metri când un val uriaş o răsturnă înecând pe ceĭ aflaţĭ în ea, şi acum iat-o plutind răsturnată.

Cu durere se uitaŭ sărmaniĭ la această mare mişcătoare, când negrul Anton scoase de odată un ţipăt.

— Uite-o iar blestemata de scună.

Uitându-se în direcţia arătată de negru aŭ văzut în adevăr nava piraţilor care se îndrepta spre eĭ, şi de pe a căreĭ punte aŭ văzut de sigur naufragiul Uranieĭ.

— Aide să fugim strigă bucătarul, maĭ avem la îndemână luntrea cea mică.

— E inutil zise bătrânul olandez clătinând capul. Dacă luntrea cea mare n'a putut ajunge coasta, cum vom putea reuşi noĭ cu aceasta mică luntre, de altfel piratul pluteşte cu repeziciune şi nu vom putea scăpa.

Eŭ însă sunt de părere să încercăm de a scăpa zise negrul, maĭ bine să ne înecăm de cât să cădem viĭ în mâinile acestuĭ demon cu chip de om, care ne va măcelări.

— De ce să ne omoare odată ce nu ne vom opune, iar corabia şi încărcătura sunt la dispoziţia luĭ.

— Atuncĭ ne va obliga să-l slujim sau să-ĭ fim robiĭ.

— Dumnezeu să mă păzească de a sluji un nelegiuit, zise bătrânul olandez, sunt marinar cinstit şi cinstit vreaŭ să rămân.

— Atuncĭ de ce nu fugĭ?

— Imposibil. Piraţiĭ lesne ne vor captura de oare ce cunosc maĭ lesne de cât noĭ aceste mărĭ pe carĭ le consideră ca proprietatea lor. Antoane uite-te unde sunt:

De pe scună s'aŭ lăsat două marĭ luntri carĭ se îndreptară spre naufragiaţĭ.

— Eĭ! strigă conducătorul primeĭ luntre, în franţuzeşte şi apoĭ în englezeşte, ce vas e ăsta?

— Uranie, corabie olandeză naufragiată precum vedeţĭ, căpitanul cu şase mateloţĭ căutând să debarce s'a înecat, răspunse în englezeşte bătrânul olandez.

— Ce încărcătură aveţĭ?

— Difrite pânzeturĭ de lână, bumbac şi mătasă, parte din ele sunt distruse de apă.

— Nu-ĭ nimic le putem întrebuinţa şi pe aceste.

— Cred că nu vă veţĭ atinge de nişte nenorociţĭ de naufragiaţĭ fără apărare, reluă bătrânul Olandez.

— De sigur dacă veţĭ fi cuminţĭ nu veţĭ păţi nimic, căpitanul Lafit e om de înţelegere.

Piraţiĭ năvăliră în corabie, deschizând şi prădând depozitele mărfurilor iar naufragiaţiĭ aŭ fost puşĭ într'o luntre şi duşi pe scună nepermiţându-le să ia nimic din corabie nicĭ chiar din lucrurile lor personale; le-aŭ lăsat numaĭ hainele de pe eĭ.

Pe bordul scuneĭ i-a primit însuşĭ căpitanul Lafit.

Acest faimos corsar, pe atuncĭ groaza mărilor şi în special a Mexiculuĭ, era un bărbat de o statură herculană, de vre-o 40 anĭ, având aspectul fioros; în mijlocul unuĭ păr şi uneĭ barbe ca pana corbuluĭ străluceaŭ doĭ ochiĭ oribilĭ de tigru. Purta un fel de uniformă a marineĭ, de coasta luĭ atârna o scurtă sabie, iar din cingătoarea luĭ se vedea eşind afară mânerul unuĭ pistol.

In englezeşte începu judecarea personaluluĭ Uranieĭ; stăpânul vasuluĭ (Uranieĭ) îĭ povesti toate peripeţiile lor, şi isprăvi rugându-l să fie bun cu eĭ.

— N'am nicĭ un interes de a vă face vre'un răŭ dacă voiţĭ să vă supuneţĭ, zise piratul.

— Ce înţelegĭ prin aceasta căpitane?

— Inţeleg că oricine nu-ĭ cu mine e duşmanul meu, şi pe duşmaniĭ meĭ îĭ pedepsesc cum numaĭ eŭ ştiu.

— Dar noĭ nu ne-am opus.

— Nu, dar puteţĭ odată scăpaţĭ, să vă plângeţĭ vre'unuĭ tribunal maritim.

Voiţĭ să serviţĭ în scuna noastră? atuncĭ sunteţĭ prieteniĭ noştri, în care caz veţĭ fi obligaţĭ a servi doĭ anĭ. După expirarea acestuĭ termen când veţĭ fi participat şi voĭ la afacerile... noastre veţĭ fi liberĭ căcĭ vom fi liniştiţĭ că nu ne veţĭ trăda.

Bătrânul Olandez dând gânditor din cap răspunse:

— Nicĭ odată... sunt marinar cinstit şi creştin!

— Coborâţĭ scândura! răcni piratul.

O scândură se coborî puţin maĭ sus de suprafaţa măriĭ.

— Legaţĭ mânile acestuĭ nebun, şi puneţi-l pe scândură. Eĭ! Virgin.

Un negru uriaş apăru.

— E încărcat pistolul tăŭ?

— Da căpitane.

— Aşează-l în urechia acestuĭ bătrân stupid.

Negrul făcu întocmaĭ.

— Prin urmare primiţĭ tot ce v'am zis, întrebă Lafit?

— Nu, zise bătrânul Olandez, am trăit cinstit şi cinstit vreaŭ să mor, fiţĭ blestemaţĭ nelegiuiţilor. Doamne în mâinile-ţĭ îmĭ predau duhul...

— Foc ordonă Lafit.

O împuşcătură, şi corpul curagiosuluĭ bătrân se rostogoli în mare.

— Şi ceilalţĭ! ţipă piratul.

Toţiĭ mateloţiĭ de arândul, precum şi negrul şi bucătarul fură puşĭ pe scândură, nimenĭ n'avu însă curajul bătrânuluĭ Olandez. Spre a-şĭ salva viaţa toţĭ primiră de a servi în bandă.

Sosi în fine şi rândul miculuĭ Tobia. Săracul băiat, îşĭ aminti sfaturile mameĭ şi a tătăluĭ săŭ mort de a nu se abate din drumul drept al virtuţieĭ, dar neavând curajul să refuze zise:

— Domnule, sunt încă atât de mic în cât nu cunosc lumea, fiţĭ atât de bun şi daţi-mĭ un termen spre a mă gândi.

Piraţiĭ râseră.

— Termen? strigă unul care pe cât se pare era sub-comandant, da, termen de jumătate minut, berbantule.

— Nu d'Orville, zse Lafit, lasă pe micu în pace, îĭ daŭ termenul cerut. Băeţĭ ridicaţĭ scândura.

După această scenă, scuna a plutit vr'o două mile spre apus şi acolo în dosul uneĭ micĭ insule a ancorat.

(Va urma).

Gh. Contouguris-Tulcea.

CĂTRE CITITORI

Anunţăm pe cititoriĭ noştri că vom publica orĭ-ce articole interesante privitoare la călătoriĭ saŭ vânătorĭ, în ţară saŭ străinătate, ce ne vor fi trimese.

Articolele, scrise pe o singură parte a hârtieĭ, în scrisorĭ francate, vor fi adresate direcţiuneĭ «Ziaruluĭ Călătoriilor», strada Brezoianu, 11, Bucureştĭ.

La 25 Noembrie a.c.

VA AVEA LOC

Tragerea Marilor Premiĭ

Oferite de ziarul „UNIVERSUL" abonaţilor săĭ.

SE VA CÂŞTIGA

VILA de la SINAIA

Precum şi alte numeroase obiecte de mare valoare

La această tragere vor participa toţi aceĭ ce se vor abona cu începere de azĭ şi până în ziua de 24 Noembrie orele 12 noaptea.

Grăbiţi-vă şi vă abonaţĭ

Căcĭ cu un abonament la

„UNIVERSUL"

Puteţĭ deveni proprietar a uneĭ frumoase

Vile la Sinaia

anume construită pentru abonaţiĭ noştri

Preţul abonamentuluĭ a remas neschimbat

Un an leĭ 18; Şease lunĭ leĭ 9,15; Treĭ lunĭ leĭ 6,45